

lige nu, eller et iltsvind, der vil ske næste år, uden at vi har al den faktuelle viden. Jeg tror det ikke.

Jeg kan også godt overraskes over, at man slet ikke noterer sig, at jeg netop har sagt, at jeg synes, man skal tage alle synspunkter med. Jeg er da glad for, at der er nogle her i salen – jeg kunne endda sætte navn på – der har sagt til aviserne: Det er da rart at se, at man tager alle synspunkterne og alle mulighederne med.

Jeg vil gerne sige, at når vi sidste forår aftalte noget i forligskredsen, som vi håbede på kunne komme til at virke, så indgik der mange debatter på det tidspunkt, og man kan ikke forlange, at ministeren skal sidde her med alle de ting, der ligger i det, og gengive i Folketingssalen lige nøjagtigt, hvordan de forskellige formulerede det.

Jeg ved, der var nogle, der ønskede målsætninger formuleret allerede på det tidspunkt. Jeg ved også, det indgik i store debatter, vi havde omkring: Skulle vi nu ved en midtvejsevaluering begynde at sætte nye målsætninger, eller skulle vi fortsætte med de målsætninger, vi havde og så se, hvordan det kom til at virke, når vi nu lavede nogle ændringer. Og det synes jeg måske er mindst lige så rimeligt at sige, men jeg kan ikke tage det ud af den sammenhæng.

Ritt Bjerregaard (S):

Så siger ministeren: Ja, sådan kan vi jo godt debattere. Hr. minister, nu er det tredje gang, jeg stiller spørgsmålet om sammenhængen imellem iltsvind og fiskeri. Det er gået op for os alle sammen, at der er et iltsvind. Det er gået op for mange af os, at der er en sammenhæng imellem iltsvind og fiskedød.

En overskrift fra en af aviserne:

»Iltsvind koster tusinder af døde fisk. Døde fisk, så langt øjet rækker. Det værste iltsvind, der nogen sinde er registreret i de indre danske farvande, kostede i går tusindvis af fisk livet.«

Var det ikke muligt at få ministeren til at svare bare én gang på det stillede spørgsmål?

Jørn Jespersen (SF):

Nu begynder vi jo sådan langsomt at nærme os svaret på mit spørgsmål. Nu bekræfter miljøministeren, at der var en diskussion i forbindelse med midtvejsevalueringen om en skærpet målsætning, og ministeren bekræfter, at de to synspunkter gik på henholdsvis: Nej, vi vil ikke af formalistiske grund øge målsætningen, fordi nu har vi aftalt den til en forligsperiode, der udlø-

ber i 2003. Og det andet synspunkt var: Jamen nu kan vi se, at der sagligt set er grund til at øge målsætningen, for ellers får vi ikke bekæmpet iltsvindet.

De to dilemmaer, de to synspunkter var der. Så mangler vi bare, at ministeren bekræfter, at det var partiet Venstre, som af formalistiske grunde ikke ønskede at skærpe målsætningen, fordi man ikke var så optaget af at bekæmpe iltsvind, og at det var andre partier, bl.a. SF, der foreslog at skærpe målsætningen ud fra et ønske om at bekæmpe iltsvind.

Jeg er ikke sikker på, at vi får den bekræftelse, men jeg spørger bare en sidste gang: Er det ikke rigtigt, at det var sådan, det hang sammen?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg skal kun sige til fru Ritt Bjerregaard, at det hjælper altså ikke noget, at man kan læse avisoverskrifter op. Jeg har også set dem, jeg har også læst dem, men det hjælper altså ingenting.

Man er nødt til at erkende over for befolkningen, at det her kan ikke løses med et snuptag, det er et langt, sejt træk. Her er man altså nødt til at tage det så seriøst, at man handler på baggrund af faktuelle ting. Det har vi netop aftalt med hinanden, at det er den måde, vi skal gøre det på. Alligevel skal jeg stå og høre på – og det er så i orden – at man har den holdning, at man burde gøre noget sådan lidt hurtigt. Jeg synes, det er en ærgerlig debat, for vi ved jo alle sammen godt, at det ikke sådan kan løses med et snuptag.

Jeg vil endnu en gang give denne advarsel: Lad nu være med at prøve at overbevise befolkningen om, at hvis man virkelig ville tage en beslutning i dag, så kunne man bare gøre det, og så var det ordnet. Jeg har nemlig fuld tiltro til alle de folk, der har interesseret sig for og beskæftiget sig med miljø, ligesom jeg selv i øvrigt har haft fornøjelsen af at gøre i flere år, som har givet udtryk for, at det her er et langt, sejt træk.

Lad os da glæde os over, at vi har fået lavet hele forberedelsen, så vi får faktuelle oplysninger på bordet, når vi skal til at lave det. Lad os da glæde os over, at ingen begynder at give nogen mundkurv på, men alt kan debatteres. Det var da også nogle af de ting, jeg hørte.

Jeg skal så kun sige, at jeg begynder ikke at citere, hvad enkeltpersoner har sagt i en forhandling, og det vil heller ikke ske i den ny forhandling. Sådan er det nu engang. Jeg har citeret og gengivet de ting, som jeg skal stå inde for. Det er det, jeg har gjort her, og det er svaret.